

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **S. A.**
zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům
se sídlem v Praze 9, Kovářská 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2017, čj. OAM-277/LE-LE05-ZA08-2014

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodl dne 11. 4. 2017 o neudělení mezinárodní ochrany žalobci, a to podle ustanovení §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl mj., že považuje z průběhu správního řízení za objasněné, že důvodem žalobcovy obavy z návratu do země původu je údajný zatykač na jeho osobu a publikace novinového článku „Tajemství vládnoucí strany“. V dalším pak žalovaný zhodnotil

žalobcovu výpověď, všechny jím uvedené skutečnosti, tyto porovnal s podklady, které o zemi původu a tamní situaci zabezpečil a dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje žádné podmínky, které by bylo lze podřadit pod ustanovení §§ 12 – 14b) zákona o azylu.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce namítal porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a to v ustanovení § 2, 3, 50 a 68, zejména to, že žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v průběhu řízení najevo, když žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky § 12 a 14, § 14a zákona o azylu. Poukázal rovněž na porušení čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a Úmluvy proti mučení. Obává se návratu do země původu z politických důvodů, protože organizoval stávky přes sociální sítě, byl na něj vydán zatykač, hrozí mu vězení se špatnými podmínkami, které by nepříznivě ovlivnilo jeho astma.
3. Soudem ustanovený zástupce – OPU – posléze žalobu doplnil, namítal rovněž porušení čl. 43 Listiny základních práv a svobod, kdy ČR poskytuje azyl cizincům, pronásledovaným pro uplatňování politických práv a svobod. Z důvodu tohoto uplatňování má žalobce odůvodněný strach z pronásledování. Žalobce podal v prosinci 2014 žádost o mezinárodní ochranu z obav před zatčením a vězením, uvedl, že byl aktivistou za lidská práva, bojoval proti neoprávněným zatčením z důvodů náboženství, a to tak, že rozšiřoval materiály, a to i na internetu. Jednalo se o letáky, propagující dodržování ústavy, hovořící o porušování zákonů a věznění nevinných lidí. Většinou publikoval na sociální síti facebooku, kterou vláda zablokovala ještě před jeho odchodem ze země. Angažovat se začal v r. 2012, byl svědkem vládního zásahu v mešitě během modliteb, kdy byla jedna dívka zbita. Začal organizovat lidi se stejnými zájmy, při různých shromážděních hlásal hesla o svobodě víry a života. Psal je také na letáky, které vylepoval a rozdával. V r. 2012 byl během demonstrace zatčen, zadržen na pět dní, a protože dostal astmatický záchvat, byl propuštěn. Protestovali proti muslimské sektě Ahbaš, tato byla v rozporu s tradicemi. Demonstrace se konala v největší mešitě v Addis Abebě ve čtvrti Markato. Policie zatýkala na základě seznamu sledovaných lidí, tyto sledovali policisté v civilu, kteří se zaměřovali na nejaktivnější účastníky. Žalobce byl propuštěn, podruhé by již šel do vězení. Žalobce má strach z pronásledování z důvodu uplatňování politických práv a svobod - § 12 písm. a) zákona o azylu, v tomto smyslu odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 Azs 45/2008, z něhož plyne, že cit. ustanovení musí být vykládáno souladně s čl. 43 Listiny základních práv a svobod, který je promítnutím této ústavní normy na zákonné úrovni, za politická práva a svobody musí být pokládána politická práva ve smyslu hlavy druhé oddílu druhého Listiny, včetně svobody projevu a práva na informace dle čl. 17. Žalobce projevoval své politické právo tím, že projevoval svůj názor na sociální síti facebook, sdílel své názory na internetu, rozšiřoval propagační materiály. Zúčastnil se demonstrace, tedy uplatnil své právo dle čl. 19, a to právo pokojně se shromažďovat, díky těmto aktivitám byl několikrát zadržen, na pět dní zatčen, byl na něho vydán zatýkácí rozkaz a byl zapsán na policejní seznam. Dále žalobce poukazuje na znění § 2 odst. 4 zákona o azylu, upravující pojem pronásledování, zmiňuje rozhodnutí NSS ze dne 14. 6. 2012, čj. 6 Azs 4/2012, které pojednává o povinnosti posuzovat pronásledování žadatele v zemi původu, či jeho důvodné obavy z pohledu série ústrků, které by samy o sobě intenzity pronásledování nedosahovaly a kdy je tento pojem naplněn až ve svém souhrnu. Vzhledem k tomu, že žalobce byl několikrát zadržen, zatčen, byl na něho

vydán zatýkáací rozkaz, vyskytl se na seznamu policie a před svým odjezdem byl nucen se schovávat, je přesvědčen, že v uvedeném souhrnu tyto podmínky splňuje. Informace o zemi původu pak dokazují žalobcovu výpověď, o rozsáhlém zatýkání hovoří podklad Amnesty International z 8. 8. 2013, kdy demonstrace proti údajnému vládnímu zasahování do islámských záležitostí byly pokojné, přesto se vláda snažila tyto vykreslit jako násilné a teroristické. Dle zprávy Komise Spojených států pro mezinárodní svobodu náboženství ze dne 30. 4. 2014 se vláda snažila o zavedení určité islámské interpretace do muslimské komunity země.

4. K současné situaci v zemi původu žaloba uvádí, že dle zprávy MZV USA o stavu lidských práv za rok 2016 byl v zemi vyhlášen v říjnu nouzový stav, čímž došlo ke zhoršení dodržování lidských práv, ústava a zákony sice zakazují svévolné zatýkání a zadržování, vyhlášený nouzový stav však toto dovoluje i bez soudního příkazu. Toto se objevilo zejména v souvislosti s protesty v r. 2015. V zemi se objevuje mizení osob, mučení a jiné kruté a nelidské zacházení, život ohrožující stav ve věznici, svévolné zatýkání, slabé a přetížené soudnictví, které je předmětem politického vlivu. Jsou porušována práva na ochranu soukromí občanů, včetně nelegálního vyhledávání, omezování občanských svobod, zásahy do náboženských záležitostí. V zemi je korupce, která je málo šetřena. Žalobci tak hrozí svévolné zatčení a v případě uvěznění mu může hrozit nelidské a ponižující zacházení, v zemi není zaručeno právo na spravedlivý proces.
5. V dalším žaloba odkazuje na možnost udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, kdy za důvod, hodný zvláštního zřetele považuje skutečnost, že žalobce dne 10. 5. 2017 prodělal operaci podbřišku pro infekci břišní stěny. Návratem do země původu není zaručeno, že mu bude nadále poskytována zdravotní péče, neboť podle zprávy Světové zdravotnické organizace patří Etiopie mezi 57 zemí, které mají kritický nedostatek pracovních sil ve zdravotnictví, systém léků je nespolehlivý a dostupnost je nízká. S ohledem na prodělanou operaci a následnou rekonvalescenci je u žalobce důvod, hodný zvláštního zřetele pro zhodnocení humanitárního azylu. Žaloba navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Správní orgán reagoval na žalobní námitky písemným vyjádřením ve věci ze dne 13. 6. 2017, kdy popřel jejich oprávněnost, odkázal na obsah správního spisu, výpovědi žalobce, informace o zemi původu a samotné rozhodnutí. Žalovaný je přesvědčen, že postupoval v souladu se zákonem o azylu, správním řádem, zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu řízení sdělil a opatřil si potřebné podklady, které považuje za dostatečné. Žalobce není a nikdy nebyl členem žádné politické strany, organizace či hnutí, v zemi původu ani žádné politické aktivity nevyvíjel. Označil se za aktivistu za lidská práva, ale jeho počínání bylo symbolické, aby se nedostal do střetu s policií. V zemi původu byl pouze jednou zatčen v průběhu demonstrace cílené proti zatčení náboženských vůdců, do které se však pouze pasivně připojil. Nebyl však z žádného protiprávního jednání obviněn a po pěti dnech byl propuštěn na svobodu. Toto ojedinělé, náhodné zatčení v zemi původu však nelze označit s ohledem na intenzitu za pronásledování ve smyslu zákona o azylu a rovněž je potřebné poukázat na značný časový odstup od tohoto zatčení (2012). Po propuštění na svobodu žalobce další potíže s místními policisty či jinými orgány neměl. Bez problémů vycestoval přes letištní kontrolu, z čehož plyne, že příslušné státní orgány o jeho osobu zájem nemají a tvrzení,

že po něm pátrají, lze označit za nevěrohodné, a to i s ohledem na rozpory v jednotlivých jeho výpovědích, popsané v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nadto byl žalobce vyslán zaměstnavatelem na pracovní stáž.

7. V napadeném rozhodnutí se žalovaný rovněž zabýval zdravotním stavem žalobce, pro udělení azylu dle § 14 zákona o azylu nenašel opodstatnění, žalobce je bez potíží, není v péči lékařů, žádné léky neužívá. K dodržování lidských práv v Etiopii žalovaný uvedl, že je pravdou, že v zemi není v různých směrech toto na požadované úrovni, avšak v daném směru je nutné každou žádost o mezinárodní ochranu posuzovat individuálně. Vzhledem k popsáným skutečnostem v dané věci je zřejmé, že žalobcem zmiňované obavy jsou neopodstatněné, žalovaný proto navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. **Ze správního spisu plyne**, že žalobce byl transferován z Norského království dne 12. 12. 2014, v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 16. 12. 2014 uvedl, že je státním příslušníkem Etiopie, kde žije i jeho otec a 6 sourozenců, je svobodný, matka žije v Londýně. Žadatel je amharské národnosti, v září 2014 vycestoval ze země původu, pobýval do prosince v Norsku a odtud byl předán do ČR. Cestovní doklad ani jiný doklad totožnosti nemá, je islámského vyznání. Nikdy nebyl politicky organizován, vojenskou službu nekonal. Má nedokončené vysokoškolské vzdělání, obor farmaceut, vykonával brigádně administrativní práce. Jako důvod opuštění vlasti označil to, že organizoval přes sociální síť stávku, vládní bezpečnostní síly to odhalily a byl zatčen. Pustili ho, protože má astma. Potom na něho vydali zatykač, firma, kde brigádně pracoval, plánovala studijní cestu do zahraničí, toto využil a odjel. Odletěl do Istanbulu a poté do Prahy, zde byl dva dny a odletěl do Osla. Tam požádal o azyl, ale byl vrácen do ČR, neboť měl české vízum. V Etiopii mu hrozí uvěznění, protože na něj byl vydán zatykač. O řešení své situace nemá představu, bojí se vězení v případě návratu. Má lehké astma, jinak je v pořádku, ani nebere žádné léky, při smogu se mu jen hůře dýchá.
9. Týž den byl s žalobcem proveden pohovor, v jehož rámci sdělil, že cestu do Evropy zařizoval jeho zaměstnavatel, měla to být studijní cesta, takto již byl na přelomu května a června 2014 v Dubaji. Šel jen s dalšími kolegy na českou ambasádu, kde dostali vízum. Majitel podniku již v ČR byl několikrát, zná to tady. Žalobce neměl žádné problémy s vycestováním, chtěl samozřejmě do Londýna za matkou. Do Norska utekl před šéfem, ten by nesouhlasil, aby žádal o azyl, v Norsku má bratrance. Pas si zařídil bez problémů jako každý, asi před pěti lety. Z Norska se chtěl dostat do Londýna, potkal jednoho Somálce, který mu slíbil, že to zařídí, vzal si pas a peníze, ale více ho již neviděl, prostě zmizel. Z Etiopie žalobce utekl před vězením, zatčením, mučením a odsouzením. Je na černé listině, protože propagoval protivládní demonstraci, blíží se volby, tak je hledaný. Je aktivistou za lidská práva, takoví jsou před volbami odsuzováni. Dále žalobce uvedl, že vláda se vměšuje do náboženských práv, mešity nebo kostely mohou být neprávem prohledány, někteří lidé jsou neoprávněně kvůli náboženství zatčeni, on bojoval za jejich práva. Už deset let je v zemi zákaz demonstrací a shromáždění víc jak 2 lidí, tak žalobce rozšiřoval mezi lidi a na internetu materiály, letáky o tom, že vláda musí dodržovat ústavu, propustit nevinné lidi. Psal většinou na facebooku, ale byl zablokován. Takto se začal angažovat v r. 2012, od doby, kdy jednou v mešitě došlo k zásahu, byla zbita jedna dívka, začal o tom přemýšlet. Nejdříve začal organizovat lidi se stejnými zájmy, když byla příležitost na modlitbě, hlásal hesla o svobodě vyznání a v životě. Bylo to jen symbolické,

na chvíli, aby nedošlo k nějakým potížím s policií. Psal hesla na letáky, které vylepoval, vše je uvedeno v zatykači. Diskutoval na internetu, založil skupinu na facebooku, musel slíbit, že již nic takového nebude dělat, aby ho pustili. S žádnou jinou organizovanou skupinou ve spojení nebyl, to je u nich nebezpečné. Byl zadržen na demonstraci v srpnu 2012, na pět dní, zatýkání bylo masové, jednalo se o protest proti zatčení náboženských vůdců. Vláda importovala do Etiopie libanonskou muslimskou sektu Ahbaš, to je proti etiopským tradicím a etiopští muslimové proti tomu protestovali. Ta sekta se chce rozšířit, nabídla několik milionů USD jako investice a vláda s tím souhlasila. Sekta zaplatila několik velkých investic, vláda byla podvedená. Demonstrace se konala v Addis Abebě, ve čtvrti Markato, tam je největší mešita. Lidé byli zatýkáni na základě seznamu a ti nejaktivnější, žalobce byl též zatčen, vylicil to tak, že když přijede policie, vyzve lidi, aby se rozešli, a hodně jich uposlechně, je to věc odvahy, on neodešel. Měl několikrát astmatický záchvat, takže ho pustili. Nic nevěděl, nebyl obviněn. Poté již problémy neměl, ale byl na seznamu, kdyby byl zatčen podruhé, byl by uvězněn. Pak se již s lidmi spojoval jen přes internet, nechtěl mít problémy. Náboženská svoboda je omezována, vláda zavřela hlavní mešitu, aby nedocházelo k násilí. Snažila se zabránit násilným střetům, v té sektě nejsou Etiopané, ale Libanonci, mají peníze a vláda je proto toleruje, nutí etiopské muslimy, aby je respektovali, přestože narušují tradice. Zatykač byl na žalobce vystaven v červenci 2014, služka ho varovala, že ho sledují nějakí lidé, začal bydlet u kamaráda, když šéf plánoval cestu do Prahy, tak toho využil. Zatykač mu poslali DHL do Norska. Napsal šéfovi, vysvětlil mu, proč to udělal a požádal ho, aby mu ho poslal. Ten zatykač převzala doma služka, pracoval v soukromé firmě, bydlela s ním sestra, která také pracovala, a potřebovali někoho, kdo se postará o byt. K dotazu žalovaného pak žalobce uvedl, že ho sleduje jen vládní skupina, které chce umlčet odpůrce a kritiky, vědí, že nic nespáchal, nemohou ho obvinít a soudit, ale zatknout lze i bez obvinění, zatykač je jen formální, to je v Etiopii normální. Šéf žalobce je vlivný, nemuseli na letišti projít kontrolou, byl jeho osobní asistent, toto byl hlavní pracovní poměr, brigádně pracoval jinde. Bojí se uvěznění, již by tam zůstal. Z těch lidí, s kterými diskutoval na internetu, je šest nezvěstných, dva byli zatčeni, měli takové zakódované znamení. Ti nezvěstní vypadli z komunikace, přestali psát, jinak nic neví.

10. V rámci pohovoru dne 7. 12. 2016 žalobce sdělil, že je zdrav, není v péči lékaře, pomohla mu změna prostředí. Ve vlasti se říká, že astma se neléčí, dali mu léky, ale nepomohly. Měl náznak nemoci v dětství, ale vypukla kolem 24 let. K demonstraci uvedl, že byla tajně připravena, nebyla oficiálně povolena, během oslav vždy několik aktivistů promluví. Uvedl, že do té doby neměl tak velké problémy, když začaly protesty, do davu se dostávali lidé v civilu, začalo zatýkání. Ve vězení byla rada pro muslimské záležitosti. Situace se začala zhoršovat, utekl ze zatčení, je to pořád dokola, nedalo se to počítat. Byl zadržen odhadem asi 20x. To nebylo oficiálně, jen na několik hodin. Seděli každý jinde a měli své heslo. Šéfovi řekl o zatykači, až když byli v Evropě. Kdyby to věděl, nepomohl by mu. Dále žalobce sdělil, že kdyby ho zatkli, mohl zaplatit a byl by puštěn, s tím počítal. Lidé s penězi mohou odcestovat, on byl zaštitěn šéfem. Byli u něho doma nějakí lidé a nechali tam dopis, že porušuje zákon a po pátrání musí být zadržen, ale vše toto je neformální, ne podle zákona. Někteří jsou v civilu, on již domů nechodil, byli tam vícekrát. Byli i v práci, nezastihli ho, protože přestal pracovat. Nechodil do kanceláře, jen plnil nějaké úkoly, byl nákupčí, hledal klienty, šéf byl v Německu, takže nemusel být v kanceláři. Kdyby věděli, kde ho mají hledat, tak by ho asi našli, ale on pracoval asi dva dny v měsíci a skrýval se u kamaráda. Než se zboží dostane do hlavního města, trvá to

měsíc, komunikoval telefonicky, v kanceláři řekl, že je v terénu. Ve svých aktivitách pokračuje i dál, posílá CD, napíše text. K dotazu o dřívějším tvrzení, že byl jednou zatčen a nyní tvrdí množství zadržení žalobce uvedl, že myslel, že to je spojené s obviněním, zadržen byl ale mnohokrát. Do Norska jel proto, že chtěl odtamtud do Anglie, byl držitel schengenského víza, nebyl problém se tam dostat letadlem. K dotazu, proč nepožádal o azyl po přiletu do ČR, žalobce uvedl, že tenkrát to nevěděl, chtěl za matkou do Anglie. S dalšími členy rodiny v Etiopii je v telefonickém kontaktu. Před rokem napsal článek „Tajemství vládnoucí strany“, poslal emailem vydavateli, pak začali kontaktovat otce. Vydavatel zmizel, proto začali kontaktovat ostatní, naposledy byli u otce před dvěma měsíci. Ve vlasti je teď situace taková, že člověk klidně dostane i dvacet let, kdo přijde ze zahraničí, jde do vězení. Překlad článku do českého jazyka je součástí správního spisu. Dne 20. 1. 2017 byl žalobce seznámen s podklady správního orgánu, ke zprávě International Crisis Group sdělil, že během demonstrací bylo dle jeho informací v r. 2012 a 2013 zatčeno až 10 tisíc demonstrantů a byli i mrtví. Kvůli jeho protestům a publikační činnosti pro něho ve vlasti osobně přijela policie.

11. **Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.**
12. **Zákon o azylu** upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.
14. **Zákon o azylu** dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,

- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
15. V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem
- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
 - b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
 - c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
 - d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11
 - e) svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let.
16. Po přezkoumání věci soud konstatuje, že ve správním řízení, vedeném ve věci žalobce, neshledal žádné vady, žalovaný shromáždil objektivní, aktuální a různorodé podklady o situaci v zemi původu, s nimiž žalobce řádně seznámil, tyto jsou pak citovány na str. 5 a 9 žalobou napadeného rozhodnutí a jsou rovněž součástí správního spisu. Žalobce nežádal jejich doplnění. Své vyjádření směřoval pouze ke zprávě International Crisis Group – viz výše bod 10.
17. Žaloba namítá splnění podmínky §§ 12, 14 a 14a zákona o azylu. K tomu soud doplňuje, s odkazem na znění §§ 13 a 14b) – viz bod 12, že podmínky těchto ustanovení žalobce nesplňuje, neboť neuvedl ani netvrdil, že by je splňovat mohl, rodinný příslušník v České republice jako poživatel mezinárodní ochrany nepobývá.
18. V rámci ustanovení § 12 zákona o azylu žalobce uvedl, že má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu uplatňování politických práv a svobod – v podrobnostech viz bod 3. Žalobce tuto skutečnost vázal k Listině základních práv a svobod, a to konkrétně k jejímu článku 17, 19, 43, kdy projevoval svůj názor na sociální síti, sdílel jej po internetu, účastnil se demonstrace, byl zadržen a byl na něho vydán zatykač, byl proto pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, kdy dále s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o azylu popsal aktivity policie znamenající ve svém souhrnu azylově relevantní situaci. Z podkladů o zemi původu plyne, že v jím uváděném období probíhaly v zemi původu citované demonstrace a vláda proti nim zasahovala. Se skutečnostmi, které žalobce uplatnil v daném směru v průběhu správního řízení, se žalovaný vypořádal na str. 5 – 8 žalobou napadeného rozhodnutí. Zde správní orgán popsal žalobcem sdělené informace, a soud zdůrazňuje, že i z popisu, učiněného soudem (viz bod 8 – 10) plyne, že žalobce v průběhu řízení své problémy stupňoval, neboť jako důvod své žádosti nejprve označil to, že byl jednou zadržen na pět dní a s ohledem na spuštění astmatických potíží byl propuštěn, posléze již uváděl, že byl zadržen mnohokrát, nedá se to ani spočítat, jinými slovy, žalobce postupně vypověděl údaje, které si odporují. Těmito skutečnostmi se žalovaný podrobně zabýval ve svém odůvodnění, na jeho rozbor soud plně odkazuje a

ve shodě s žalovaným dospěl k závěru, že pokud byl žalobce zadržen na demonstraci, která nebyla oficiálně povolena, společně s mnoha dalšími osobami, když uváděl, že poté se již choval tak, aby pokud možno neměl žádné problémy, nemůže se u jeho osoby jednat o intenzitu azylově relevantního pronásledování. K danému závěru pak velmi přispívá i fakt bezproblémového opuštění vlasti, které žalobce vylicil tak, že nejdříve uváděl, že pracoval brigádně, pak toto tvrzení změnil na to, že vykonával funkci asistenta prosperujícího šéfa firmy, který mu nabídl zahraniční cesty a s nímž prakticky bez kontroly vycestoval. O pronásledování nemůže hovořit ani další žalobcem uváděný argument, že zatykač vlastně je pouze formální, a člověk se může i vyplatit. Na to byl dokonce žalobce připraven. Se závěry správního orgánu tak soud bez větších výtek souhlasí. Poukazuje i na rozpory ve výpovědích žalobce, co se týče jeho práce v posledních obdobích před vycestováním, které správní orgán rozebral na str. 7, které též dle přesvědčení soudu nemohou jinak, než vést k závěru o nevěrohodnosti žalobcova tvrzení. Soud neshledal azylově relevantní naplnění podmínek ustanovení § 12 ani pod písm. a), ani pod písm. b), žalobcem stupňované informace působí zcela účelově a nemohou vést k závěru o tvrzeném souhrnu útoků, znamenajících azylově relevantní intenzitu pronásledování.

19. Pokud žaloba tvrdí naplnění podmínek § 14 zákona o azylu, v případě žalobce soud důvody, hodné zvláštního zřetele zcela jistě neshledal. Žalobce uváděl, že trpí astmatem, s nímž se však neléčí, pokud pak soudu předložil k doplnění žaloby nález chirurgického zákroku extirpace zduřelého pouzdra ze dne 10. 5. 2017, jednalo se o jednorázové akutní ošetření, v době mezi podáním žaloby a jejím doplněním, které zcela jistě nemůže znamenat ohrožení života či zdraví žalobce a nemůže být ani důvodem, pro který by soud měl rušit rozhodnutí žalovaného, které se vypořádalo objektivně se zdravotním stavem žalobce na str. 8 – 9, kdy správní orgán konstatoval, že žalobce žádné léky neužívá a jeho zdravotní stav rozhodně není takový, aby zapříčiňoval potřebu rozsáhlejší úvahy o zkoumání etiopského zdravotnictví v návaznosti na potřebě případné léčby po návratu žalobce do země původu. V závěru o neudělení azylu humanitárního charakteru soud nespáčil žádné závažnější pochybení žalovaného.
20. K žalobní námitce o naplnění podmínek ust. § 14a) zákona o azylu, tedy hrozbě vážné újmy v případě návratu žalobce do země původu, kde aktuálně (k datu rozhodnutí žalovaného) byl v říjnu 2016 vyhlášen nouzový stav, došlo tedy i k zhoršení situace v dodržování lidských práv, lze zatykat bez soudního příkazu, v zemi se objevuje mizení lidí, mučení, svévolné zatykání, zdlouhavé zadržování, jsou porušována práva na ochranu soukromí občanů, omezení občanských svobod a shromažďování a v zemi existuje korupce, v r. 2017, konkrétně v březnu, byl výjimečný stav prodloužen o další čtyři měsíce; soud konstatuje, že žalovaný v době rozhodování měl k dispozici aktuální informace o situaci v zemi původu, poslední z prosince 2016. Žalovaný ve svém rozhodnutí na základě podkladů na str. 11 hodnotil vyhlášení výjimečného stavu v zemi původu, uvedl, že tento fakt je mu znám, došlo k němu na základě dlouhotrvajících protestů a policii byla dána možnost dočasně omezit občanská a lidská práva, žalobce však nezmínil spojitost své osoby s událostmi, které k popsání stavu vedly a není tak důvod se domnívat, že v případě návratu do vlasti bude osobou, na které budou mít bezpečnostní síly zvýšený zájem. Soud rovněž konstatuje, že žalovaný obstaral dostatečné podklady, nezastíral, že v zemi původu žalobce jsou problémy, avšak v dané věci soud odkazuje na ustálenou judikaturu soudů, opírající se o závěry rozhodnutí především

Nejvyššího správního soudu. Z ní plyne, že tvrzená situace vždy musí mít souvislost s individuálním případem žadatele, např. v rozhodnutí ze dne 21. 7. 2005, kdy pod čj. 3 Azs 303/2004 soud uzavřel, že „skutečnost, že v některé zemi existuje autoritářský a nedemokratický režim, který v mnoha případech pošlapává lidská práva, neznamená, že kterýkoliv občan takové země je tomuto negativnímu vlivu přímo nebo zprostředkovaně vystaven. Pouhá skutečnost, že pochází ze země, která je výše uvedeným způsobem problematická, nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu“, lze, dle přesvědčení soudu, vztáhnout i na případ návratu žadatele do takové země, pokud lze říci, že jím uváděné obavy jsou obecnějšího charakteru a vycházejí, jak soud uvedl výše, ze stupňovaných a nadsazených informací. Informace žalobce jsou rozporuplné, jak co do uváděných zaměstnání, jeho aktivit ve firmě, sdělení o letištní kontrole v souvislosti s jednáním jeho šéfa firmy, sám žalobce se tak, dle přesvědčení soudu, vystavil situaci ne zcela dostatečné důvěry o jím tvrzených skutečnostech. V jeho sděleních pak soud nenalezl nic, co by mělo vést k závěru, že je v případě návratu do Etiopie ohrožen azylově relevantní hrozbou vážné újmy ve smyslu písm. a) – c) ustanovení § 14a odst. 2. Soud nespatriil ani rozpor případného vycestování žalobce s mezinárodními závazky České republiky, ve smyslu písm. d) tohoto ustanovení. Se závěry žalovaného soud souhlasí.

21. Po přezkoumání rozhodnutí žalovaného i provedeného správního řízení ve věci dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, tuto tedy v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

22. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšným účastníkem byl žalovaný správní orgán, který náhradu nákladů řízení neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. října 2018

Za správnost vyhotovení: I. S.

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně